కథ

అస్త్రం

''మీ సో[illegible]బాబుగాడు ఏం చేశాడో తెలుసా? మన ఎదురింటి రజితకి లై[illegible]స్తున్నాట్ట! అంతేకాదు...సినిమా థియేటర్లోనూ, మార్కెట్లోనూ [illegible]క్కడ చూసినా వాళ్ళిద్దరూ జంటగా కనిపిస్తున్నార్ట! చూసిన వాళ్ళంతా చెవు[illegible] కొరుక్కుంటున్నారు. ఈ లెక్కన వాళ్ళ ప్రేమ ముదిరిపోయినట్టే. రేపో మాపో పా[illegible]న పడబోతోందన్నమాట..'' చెబుతున్న మా ఆయన స్వరంలో తనో పెద్ద గ[illegible]ప్ప విషయాన్ని కనుగొన్న ఆనందం ధ్వనిస్తుంటే...విని ఆశ్చర్యపోవడం నా వం[illegible]యింది.

ఆ ఆశ్చర్యం, త్వరలో అక్క కూతుర్ని పెం[illegible]డబోతూ...ఇప్పుడు వేరుగా ఎదురింటి రజి[illegible]తో మా సోంబాబు తిరుగుతున్నందుకు కాదు. [illegible]న్ని కొడుకు పెళ్ళి శుభలేఖ అందుకుని, [illegible]ం ముందుగానే చంటాణ్ణి చంకనేసుకుని అ[illegible]మ్మ వాళ్ళింటికి చేరుకున్నాన్నేను.

''పెళ్ళి కదా! అంతా చూసుకుని ఓ పది[illegible]ది హేను రోజులుండి తాపీగా రా! అంతే త[illegible]ప్ప[illegible]కు తిండికి ఇబ్బందవుతుందని హడావిడి పడి [illegible]గె త్తుకు రాకు. ఐదొందలు తగలేసుకుని [illegible]త దూరం ప్రయాణం చేసి వెళ్ళినందుకు ఆమా[illegible]ం ఉండాలక్కడ!'' అంటూ బస్సెక్కించే ముం[illegible] సవాలక్ష కబుర్లు చెప్పిన మా ఆయన...నేను అమలాపురం చేరుకున్న ఐదో రోజుకే శలవు పెట్టేసి పరుగెత్తుకు రావడం...వచ్చిన క్షణం నుంచీ నన్ను క్షణం కూడా వదలకుండా వెను వెంటే తిరగడం...పైగా ఏకాంతం దొరికినప్ప[illegible] డల్లా ఏదో చెప్పాలని ఆరాటపడిపోవడం...[illegible]కు చాలా ఆనందాన్ని కలిగించింది.

రాత్రి ఎనిమిది కాకుండానే ఆయన మా[illegible]ది తలుపులు బిడాయించేస్తుంటే...ఈయన [illegible]ర్త నకి అమ్మా వాళ్ళూ ఏమనుకుంటారోనని సి[illegible]తో చితికిపోయాను.

అసలయినా ఈయనకీ కొత్త జబ్బేవిటీ? [illegible]న్న అనుమానం కూడా కలిగింది. అయితే నా [illegible]వా లని పట్టించుకోకుండా తన మానాన తాను [illegible]త బిల్డప్ ఇచ్చిన మా శ్రీవారు తలు[illegible]లు మూసేసి...గదిలో మంచం మీద నా పక్కకి [illegible]రి పోయి చెవిలో గుసగుసలా[illegible]న విషయం...సోంబాబు ప్రేమాయణం!

అందుకే నాకు అంత 'హా'శ్చర్యం కలిగిం[illegible]

''ఇది చెప్పడానికేనా మీరు నన్ను తొం[illegible]గా గదిలోకి రమ్మన్నది?'' ఆశ్చర్యంలోంచి [illegible]రు కుంటూ అడిగాను.

''అవును'' అన్నారాయన.

ఆ సమాధానం వినేసరికి నాకు ఒళ్ళు మం[illegible]పో యింది. అరికాలిమంట నెత్తికెక్కింది. [illegible]ం తమాయించుకోలేకపోయాను.

దిగ్గున ఆయన పక్క నుంచి లేచిపోయి [illegible]ళ్ళి చంటాణ్ణి వేరుగా పడుకోబెట్టిన మంచం [illegible]ద కూలబడ్డాను.

నేనెంత వేగంగా లేచానో అంతకంటే వేగంగా లేచి వచ్చి మళ్ళీ నా పక్కనే కూర్చున్నారాయన.

''అసలు...మొదట ఈ విషయం నేను నమ్మలేదు. కానీ ఓ రోజేం జరిగిందో తెలుసా? నేను చల్లగాలి కోసం డాబా మీదకి వెళ్ళేసరికి అక్కడ సోంబాబు నిలబడి ఉన్నాడు. చేతులు తిప్పుతూ ఏవేవో సైగలు చేస్తున్నాడు. కింద ఎదురింటి కాంపౌండ్ లో

> ఆ క్షణంలో నాకు హఠాత్తుగా సుబ్బులు గుర్తొచ్చింది. ఆమె సోంబాబుకి అక్క కూతురు. ఆపైన కాబోయే భార్య. ఎర్రగా బుర్రగా బావుంటుంది. పైగా థర్డ్ సెకండియర్ చదువుతోంది కూడా! అలాంటి సుబ్బుల్ని చేసుకోబోతూ కూడా మళ్ళీ అతను రజిత వెంట ఎందుకు పడుతున్నాడో నాకు అస్సలు అర్థం కాలేదు.

రజిత..అతని సైగల్ని రిసీవ్ చేసుకుంటోంది. నన్ను చూసి ఆమె చటుక్కున లోపలికి వెళ్ళిపోతే మీ సోంబాబు మాత్రం తెగ ఖంగారు పడిపోయాడనుకో! ఆ తర్వాత ఏవేవో కహానీలు వినిపించాడు. కానీ అవన్నీ నమ్మెయ్యడానికి నేనంత తెలివి తక్కువ వాణ్ణా?...'' నా భావాల్ని పట్టించుకోకుండా తను పరిశోధించి పరిశీలించిన విషయాల్ని తన ధోరణిలో తాను చెప్పుకుపోతున్నారు.

వింటున్న నాకు చిర్రెత్తుకొచ్చింది.

''ఇక ఆపుతారా!'' గట్టిగా అరిచాను.

నా అరుపుకి ఆయన ఒక్కసారే బిత్తరపోయారు.

''అదేవిటి!? అలా అరిచావ్?'' అమాయకంగా అడిగారు.

నిజం చెప్పొద్దు. ఆ క్షణంలో ఆయన 'వెర్రి మొహం' చూస్తుంటే నాకు చాలా జాలేసింది. అయినా తమాయించుకున్నాను.

''కాకపోతే మరేవిటి? ఆఫీస్‌కి సెలవు పడేసి హైదరాబాద్ నుంచి అమలాపురం ఆఘమేఘాల మీద పరుగెత్తుకొచ్చి పెళ్ళాన్ని పడగ్గదిలోకి కేకేసి తలుపులు బిడాయించి మరీ చెవిలో గుసగుసలాడే విషయాలు ఇవా? మీకసలు మతి ఉందా?'' గయ్యిమన్నాను.

నా కోపానికి కారణం తెలియడంతో మరోసారి తెల్లబోయారు మా ఆయన.

''అది కాదు..సోంబాబు నీకు తమ్ముడు వరస గదా! అలాంటి కుర్రాడు ప్రేమ పేరుతో అడ్డదార్లో పడి భవిష్యత్ పాడు చేసుకుంటాడేమోనని ఖంగారుపడ్డాను. అదీకాక వాళ్ళ అక్క కూతురితో అతనికి పెళ్ళి నిశ్చయమైపోయిందని నువ్వేగా చెప్పావ్! ఈ విషయం చెబితే మీవాణ్ణి దార్లో పెట్టుకుంటావేమోనని...ఇంత హడావిడిగా పరుగెత్తుకొచ్చాను. అదీ సంగతి!'' అన్నారు మరింత అమాయకంగా!

ఆయన అమాయకత్వం చూసేసరికి నాకీసారి నిజంగానే జాలేసింది. జాలిగా చూశాను ఆయన వైపు! ఆపైన గాఢంగా నిట్టూర్చాను.

''సోంబాబు నాకు తమ్ముడు వరసే కానీ తమ్ముడు కాదుగా! అంచేత అతని పర్సనల్ వ్యవహారాల్లో తల దూర్చడం అనవసరం. ఇంతోటి విషయానికీ మీరు 'లాసాఫ్ పే' మీద సెలవు పెట్టుకుని మరీ ఇక్కడికి పరుగెత్తుకు రావడం నాకేం నచ్చలేదు. ఈసారికేదో జరిగిపోయింది. మరోసారి ఇలా చెయ్యకండి'' మందలింపుగా అన్నాను.

నా మందలింపునకు ఆయన మొహం చిన్నబోయింది. ''నువ్విలా అంటావని తెలిస్తే నేనసలు రాకపోదును..'' గొణుక్కుంటూ మంచం మీద అటు తిరిగిపోయి పడుకున్నారాయన.

అప్పుడయితే ఆయన మీద విసుక్కున్నాను కానీ ఆ తర్వాత నేనే సోంబాబు విషయాన్ని అంత తేలిగ్గా తీసి పారెయ్యలేకపోయాను. నిజానికి అతనికి నాకూ మధ్యనున్నది చాలా దూ...రపు బంధుత్వం. కానీ ఉద్యోగరీత్యా ఒకే ఊళ్ళో ఉండడం వల్ల మా ఇద్దరికీ మధ్య ఒకింత చనువు వుంది. అంతమాత్రాన అతను అన్ని విషయాలూ నాతో చెప్పడు. అతనికి చెందిన ప్రతి విషయంలో నేనూ తల దూర్చను. ఎంతవరకో అంతవరకే! బహుశా నాకో సొంత తమ్ముడే ఉండుంటే

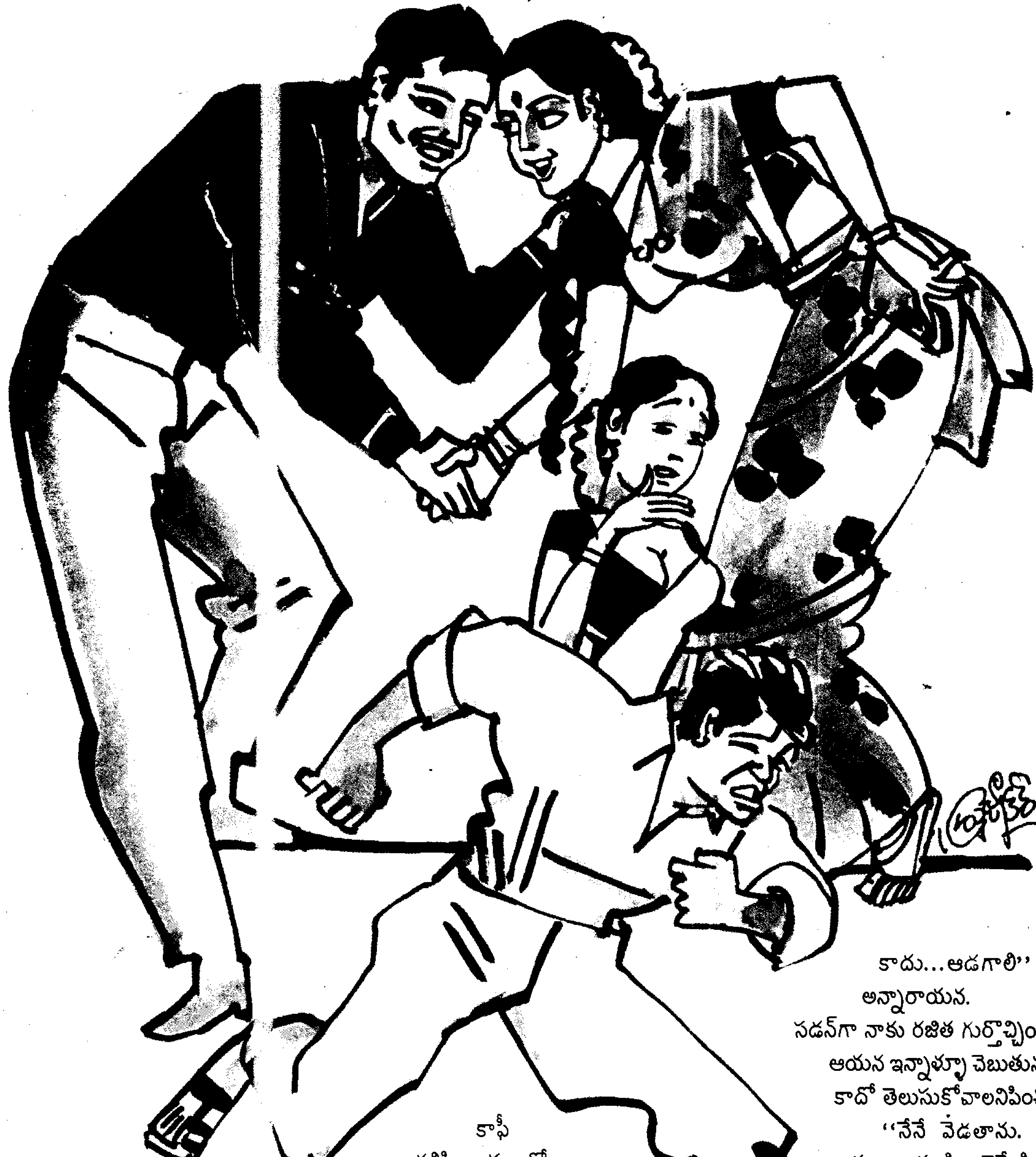

వాడి కూడా నేను ఇలాంటి హద్దుల్నే పాటించే ్నా? అని నన్ను నేను చాలాసార్లే ప్రశ్నించుకున్నా . నా ప్రశ్నకి జవాబు దొరకలేదింత వరకూ!

మా పిన్ని కొడుకు పెళ్ళి పూర్తి కాగానే యన వెంట బయల్దేరి ఇంటికి చేరుకున్నాను.

నేను వెళ్ళీ వెళ్ళగానే సోంబాబు ఒచ్చి కరిం చాడు.

ఊళ్ళో వాళ్ళ క్షేమ సమాచారాలన్నీ అడిగి తెలుసుకున్నాడు. ఇంటి నుంచి తెచ్చిన సున్ని ఉండలూ, అరిసెలూ పెడితే తిన్నాడు. ఫిన య్యాకా అందరికీ కాఫీ కలిపేందుకు కి లోకి వెళ్ళాను.

కాఫీ కలిపి గ్లాసులలో పోసుకుని కిచెన్‌లోంచి ముందు గదిలోకి వచ్చేసరికి సోంబాబు కనిపించ లేదు.

''ఇతను వెళ్ళిపోయాడా ఏవిటి?'' కాఫీ గ్లాసు ఆయనకి అందిస్తూ ఆరాతీశాను.

''లేదు..మీ వాడికి ఈ రూమ్‌లో గాలి ఆడట్లే దుట! అంచేత డాబా మీదకి వెళ్ళాడు. ఆ గ్లాసు ఇలా ఇయ్యి...ఇచ్చేసి వస్తాను.'' నా ముఖంలోకి చూసి అదోలా నవ్వుతూ అన్నారాయన.

''గాలి ఆడకపోతే ఫేన్ వెయ్యకపోయారూ!'' అన్నాను.

''మీవాడికి కావలసింది ఫేన్ గాలి కాదు...ఆడగాలి'' ఠక్కున అన్నారాయన.

సడన్‌గా నాకు రజిత గుర్తొచ్చింది.

ఆయన ఇన్నాళ్ళూ చెబుతున్నది నిజమో కాదో తెలుసుకోవాలనిపించింది.

''నేనే వెడతాను. ఒస్తే మీరు కూడా రండి'' చెప్పేసి మా ఇద్దరి కాఫీలూ పట్టుకుని నిశ్శబ్దంగా డాబా ఎక్కాను.

నేను పైకి వెళ్ళేసరికి మా సోంబాబు పిట్టగోడకి ఆను కుని చేతులు కట్టుకుని నిల్చుని ఉన్నాడు. చూపులన్నీ ఎదు రింట్లో చిక్కుబడి ఉన్నాయి. అక్కడ రజిత నిలబడి తల దువ్వుకుంటోంది. మధ్య మధ్య ఇటు చూసి ముసి ముసిగా నవ్వుతోంది. ఆ నవ్వుకి మావాడు ఐసయిపోతూ గాల్లోనే చేతులు తిప్పేస్తూ ఏవేవో సైగలు చేస్తు

అగస్త్యప్రగడ హేమంత

న్నాడు. ఇద్దరూ చాలా హడావిడిగా ఉండటంతో నన్ను గమనించలేదు. వాళ్ళు సైగల్ని చూడలేని నేను నా రాకని తెలియజేస్తూ చిన్నపాటి దగ్గు దగ్గాను.

మావాడు అదిరిపడి ఇటు తిరిగాడు. అక్క డితో ఆగకుండా, నన్ను చూసి –

'అబ్బే, ఏమీ లేదు' అన్నట్టుగా ఓ వెర్రి నవ్వు నవ్వాడు.

దానికి సమాధానంగా ''కాఫీ తెచ్చాను'' అన్నాన్నేను.

చటుక్కున నా చేతిలోంచి గ్లాసు లాగేసుకుని, రెండే రెండు గుక్కల్లో దాన్ని తాగేసి ఖాళీ గ్లాసు నా చేతిలో పెట్టేసి ఎవరో తరుముతున్నట్టే అక్క ణ్ణుంచీ వెళ్ళిపోయాడు.

దొరికిపోయిన దొంగ కదా! అందుకే అలా పారిపోతున్నాడనిపించింది. గాఢంగా నిట్టూర్చి చల్లారిపోయిన కాఫీతో కిందకి వచ్చేశాను.

బహుశా మావాడి నిర్వాకం కళ్ళారా చూడ్డం వల్లకాబోలు...నా మనసంతా అదోలా అయిపో యింది.

ఆ క్షణంలో నాకు హఠాత్తుగా సుబ్బులు గుర్తొచ్చింది. ఆమె సోంబాబుకి అక్క కూతురు. ఆపైన కాబోయే భార్య. ఎర్రగా బుర్రగా బావుం టుంది. పైగా డిగ్రీ సెకండియర్ చదువుతోంది కూడా! మరలాంటి సుబ్బుల్ని చేసుకోబోతూ కూడా మళ్ళీ అతను రజిత వెంట ఎందుకు పడు తున్నాడో నాకు అస్సలు అర్థం కాలేదు.

అమాటే ఆయన్ని అడిగాను. దానికి మా ఆయన చెప్పిన సమాధానం ఒకటే! 'టైంపాస్ కోసం' అని.

వింటున్న నాకు తల గిర్రున తిరిగినట్లయింది.

సోంబాబుని నేను ఇన్నాళ్ళూ తమ్ముడి కోణం లోంచే చూశాను. టైంపాస్ కోసం ఒకమ్మాయినీ, భార్యగా మరో అమ్మాయినీ మెయిన్‌టైన్ చెయ్య గల 'మగాడి' కోణంలోంచి చూడ్డం ఇదే ప్రథమం!

నిజానికి...ఎవరి పిల్లలయినా పిల్లలే! వాళ్ళు తెలిసో తెలియకో అడ్డదార్లు తొక్కు తుంటే...చూసినవాళ్ళు తెలిసీ కూడా 'మనకెందు కులే' అనీ..తల్లిదండ్రులు అసలు విషయం తెలి యక..ఊరుకుంటే...నిర్లక్ష్యం చేస్తే...అప్పుడు పిల్లలు పూర్తిగా చెడిపోతారు. ఇక అటు తర్వాత ఎవరూ ఏమీ చెయ్యలేరు. చెయ్యగలిగింది ఏమీ ఉండదు కూడా!

అటు రజిత, ఇటు సుబ్బులు ఇద్దరూ ఆడపి ల్లలే! సోంబాబు అనబడే ఒక మగాడి ఆటలో పావులు కాబోతున్న ఆడపిల్లలు.

ఇప్పుడు అతన్ని కనుక మేం చూసీ చూడనట్టు ఒదిలేస్తే ఆనక నష్టపోయేది కూడా ఆ ఇద్దరు ఆడ పిల్లలే!

అందుకే సోంబాబు ఆడుతున్న ఆటకి ఎలా అయినా ఫుల్‌స్టాప్ పెట్టాలనిపించింది.

కానీ ఎలాగో అర్థం కాలేదు.

అలాగే రోజులు గడిచిపోతున్నాయి.

రజిత సోంబాబుల సినిమాలూ షికార్లూ ఎక్కువయ్యాయన్న వార్తలు ముమ్మరమ య్యాయి.

సరిగ్గా అప్పుడొచ్చిందో ఐడియా! ఇక ఆలో చించలేదు. నాకు వచ్చిన ఆలోచననే కాస్త అటూ ఇటూ మార్చి మా ఆయన చెవిన వేశాను. అది ఆ సాయంత్రానికి సోంబాబుకి చేరవేశారాయన!

అంతే! అది లగాయతూ సోంబాబు మళ్ళీ మా సందులోకి అడుగుపెడితే ఒట్టు. రజిత పేరెత్తితేనే చాలు..ఏదో పనున్నట్టుగా అక్కణ్ణుంచీ పారిపో వడం ప్రారంభించాడు. జరిగిన దానికి నాకు చాలా ఆనందంగా అనిపించింది.

ఆ రాత్రి...ఆనందం పట్టలేక మా ఆయన ముందు అసలు నిజం బయట పెట్టేయాలని నిశ్చ యించుకున్నాను.

ఆయనొచ్చి మంచం మీద కూర్చోగానే పక్కన చేరిపోయాను.

''ఏమిటి సంగతి?'' నన్ను చూసి కళ్ళెగరేస్తూ అడిగారు.

''పాశుపతాస్త్రం ప్రయోగించి మా సోము గాణ్ణి పడగొట్టాను'' సంబరంగా అన్నాను.

ఆయన నా వైపు అయోమయంగా చూశారు.

''అదే..వాడలా కాబోయే పెళ్ళాన్ని ఊళ్ళో పెట్టుకుని ఇక్కడ అవసరం కోసం, అనుభవం కోసం, మరో అమాయకురాలి జీవితంతో ఆడు కోవడాన్ని చూస్తూ సహించలేకపోయాను. ఇద్దరు ఆడపిల్లల్ని మోసగించాలన్న ఉద్దేశంతో ఉన్న వాడికి బుద్ధి చెప్పాలన్న ఉద్దేశంతోనే...రజిత సోంబాబు కలిసి తిరగడం వాళ్ళన్నయ్య చూసి నట్టూ, మరోసారి వాళ్ళిద్దరూ అలా కలిసి తిరు గుతూ కనబడితే...ఇద్దర్నీ రెడ్‌హేండెడ్‌గా పట్టు కుని స్పాట్‌లో రజితతో సోముగాడి పెళ్ళి జరిపిం చేస్తానని రజిత అన్నయ్య శపథం చేసినట్టూ చెప్పానే...ఇదంతా నేను అల్లిన కట్టుకథ.

అదంతా నిజమని నమ్మి సోముగాడు పారిపో వడం చూస్తుంటే మాత్రం నాకు చాలా ఆశ్చ ర్యంగా ఉంది. అనుభవానికి ఓ కన్నెపిల్ల కావాలి కానీ ఆ పిల్లే పెళ్ళికి పనికి రాదన్న వాడి మగబుద్ధి చూస్తుంటే నాకు చాలా అసహ్యం వేసింది. నిజంగా నా ప్లాన్ ఇంతగా సక్సెస్ అవుతుందనుకో లేదు'' అన్నాను.

నా మాటలు వింటూన్న మా ఆయన ముఖంలో ఆశ్చర్యం కదలాడింది. ''నిజమే! మన సోముగాడి వలలో పడి, అప్పుడు జరగరానిదేమ యినా జరిగితే...ఆ రజిత ఏమయ్యేదో!...ఆ తర్వాత అందుకు కారణమైన మనవాడు ఏ రకంగా ఎంత అల్లరి పాలయ్యేవాడో! అది విని వాడికి కాబోయే పెళ్ళాం, అత్తమామలూ ఎంత బాధపడేవారో! ఏదేమైనా ఒక్క అబద్ధం చెప్పి నువ్వు ముగ్గుర్ని జీవితాల్ని చక్కదిద్దగలిగావు. అందుకు సంతోషం!'' మెచ్చుకోలుగా అన్నారా యన.

ఆయనలా అంటుంటే నాకు సిగ్గు ముంచుకొ చ్చింది. నా సిగ్గుని చూడలేక కాబోలు మా బెడ్ రూంలోని లైటు ఆరిపోయింది.

★